

En Betragtning af disse Tal viser os da først et aarligt Understud af lidt over 10,000 Rd. og i de 23 Aar et Tilstud af 230,500 Rd. Men for at bedømme dette Punkt rigtig, saaledes, at man nogenlunde kan gjøre sig en Forestilling om, hvor stort et Krav paa Tilstud Skolen rimeligviis vil stille i den nærmeste Fremtid, er det nødvendigt at dele de 23 Aar i de Afsnit, hvori Tidsrummet falder ganske naturligt efter Discipelantallet, nemlig 1ste fra 1840 til 1844, da Discipelantallet var indskrænket til 100; 2det fra 1844 til 1856, da man søgte at indskrænke det til 150, og det 3die fra 1857, da man, som det sees, bestemte sig for det Antal af 200, som man nu har Møje med at holde sig til. Det gjennemsnitlige aarlige Understud for disse tre Afsnit stiller sig saaledes:

1ste . . .	8,158 Rd.
2det . . .	9,025 —
3die . . .	13,571 —

Det er altsaa langt fra, at de stigende Forbringer, som Underviisningsvæsenet i det Hele — og saaledes ogsaa denne Skole — i Tidens Løb har maattet stille, ere opveiede ved den givne Tilladelse til at udvide Discipelantallet. Tværtimod, jo mere Discipelantallet er steget, desto større er i det Hele taget Understudet blevet, hvilket maa forundre, naar der hensees til den Indflydelse, Forøgelse af Discipelantallet har ved andre Skoler, og hvilket desuden ikke synes at afgive noget godt Varsel for Fremtiden. En vigtig Rolle spiller naturligviis den i de sidste Aar stedsfundne Forøgelse i Lærernes Lønning, men medens denne maa ansees for nødvendig, har paa den anden Side Forhøielsen i Skolepengene ikke været mægtig til nogenlunde at opveie Lønningsforhøielsen. Dele vi Tidsrummet fra 1857 i det før og det efter Forhøielsen i Skolepengene, finde vi vel en Forskjel i Indtægterne, men ikke en, som forsaavidt er tilstrækkelig, idet disse i de tre første Aar androg 23,455 Rd. og i de tre sidste 26,430 Rd., altsaa ikke fuldt 1,000 Rd. mere om Aaret.

Grunden til det betydelige Understud er den, at, medens hver Discipel efter et Mid-

deltal af 23 Aar har betalt i Gjennemsnit aarlig 39 Rd., har hans Underviisning kostet 104 Rd. aarlig, det vil sige Eleven har givet noget over 37 pCt., og herved 63 pCt. ere tilskudte. Tager vi, hvad Billighed taler for, kun Hensyn til de tre sidste Aar (eller Tiden efter Skolepengenes Forhøielse), sees det, at Discipelen i Gjennemsnit har betalt 43 Rd. og kostet 104 Rd. aarlig, hvilket er en Forøgelse i hans Bidrag af kun 4 pCt. Det er vel her Stedet at gjøre opmærksom paa, at disse 104 Rd. ikke ere hele det Beløb, som Discipelen har kostet. For at komme til dette, maatte man til Skolens Udgifter lægge først Renten af Skolelokalets Værdi og dernæst Værdien af Lærernes Pensionsberettigelse.

Til at bedømme dette Forhold vil en Sammenligning med Hovedstadens andre lærde Skoler være nødvendig. Lade vi disse nederste Klasser, hvortil intet Tilsvarende findes ved Metropolitanaskolen, ude af Betragtning, vil det efter Oplysninger, indhenteede fra den største af disse Skoler, vise sig, at en Discipel betaler i Gjennemsnit 58 Rd. Drage vi nu herfra Bestyrelsens Netto, fordeelt paa hver Discipel, og erindre vi, at her er Betalingen for Skolelokalet medregnet, vil det let sees, at en Discipel i disse Skoler ikke koster Skolen det Halve af, hvad en Discipel koster Metropolitanaskolen.

Spørgsmaal: Hvad leverer da Metropolitanaskolen for denne saa betydelig større Sum? Vi ville først betragte dette Spørgsmaal reent økonomisk.

Metropolitanaskolen havde i 1861-1862 et Understud — eller behøvede et Tilstud — af 13,509 Rd., og herfor gav den 65 Disciple og dertil 6 „extraordinære Gratister“ fri Underviisning, hvilken den selv maa beregne til høist 4,686 Rd. Desuden gav den 12 Disciple „Underviisning for modereret Betaling“; til hvilket Beløb kan ikke sees, men det er da i alt iald en mindre betydelig Sum. Dersom nu denne Sum havde været anvendt til at skaffe Disciple fri Skolegang i Hovedstadens andre lærde Skoler, hvor den fulde Skoleløn er 66 Rd., vilde man for den kunne have skaffet 205 Disciple fri Skolegang, medens den i Metropolitanaskolen kun